

VÁRNAK, HOGY SEGITS!

IRTA: KOCSIS LÁSZLÓ

Ne korhold őket, nem ők a rosszak, te vagy
A rossz, a megcsömörlött telt edény, megfagy,
Ki rád néz, borzong s mint a tüskés borz, tüskét
Szur feléd, mutatva lelke sebét, üszkét.
Neked volt, nekik nem volt malasztjuk. Malaszt,
Égi szárny őket nem hivogatta. Haraszt
S halál ijesztő lábnyomán döngött, zörgött
Mulandóságok szekere s rajt az ördög
Mint kellemes víg kocsis vagy sofőr nyargalt
S az ördög-kórus énekelt hozzá kardalt.
Szegények ők, urak, nagy dámák, prolik,
Életük malmán lyukas vékába folyik
Gyenge gabnájuk. Lásd be, ők a szegények,
Hallok fényében, kunyhóban, szennyben égnek,
Ők a számüzött kedvesek, kik az Isten
Kezét keresik, kezük fekete vízben
Csapkod part felé, talán ép te vagy a part,
Te vagy mentőöv. Meneküljenek : akard !
Csak ne így, gyáván, szenttelen szívvel nézzed,
Hogy vonulnak a pusztulás felé vésznek,
Örök kudarcnak csuf sivatagján. Ne ints
Feléjük büntetést. Reád várnak. Segíts !